

ces, jfr. §§ 331 og 336. Retten kan bestemme, at også andre udgifter skal afholdes på denne måde.

Retten bør kun, når der er særlig anledning dertil, pålægge en part helt eller delvist at udrede sagsomkostninger.

§ 475.

Anke sker ved meddelelse til underretsdommeren. Ankefristen er 14 dage fra dommens afsigelse. Anke kan dog undtagelsesvis tillades af justitsministeren indtil et år efter dommens afsigelse. Underretten sender meddelelsen om anken samt sagens akter til landsretten, der berammer mundtlig forhandling af sagen i et retsmøde, til hvilket parterne indkaldes af retten med et af denne bestemt varsel.

Om sagens behandling i landsretten gælder tilsvarende regler som fastsat for underretsbehandlingen.

Anke til Højesteret kan kun ske, når justitsministeren undtagelsesvis tillader det. Andragende herom må fremsættes inden et år efter landsretsdommens afsigelse.

Anke har kun opsættende virkning,

når det bestemmes af den ret, hvis afgørelse påankes, eller af den ret, til hvilken anke sker.“

Til § 667.

§ 667, stk. 2, udgår.

Til § 701.

I § 701, stk. 1, ændres ordene: „grundloven af 5. juni 1915 § 85“ til „grundlovens § 78“.

Til § 800.

I § 800, stk. 1, ændres ordene: „grundloven af 5. juni 1915 § 85“ til „grundlovens § 78, stk. 3“.

Til § 966.

§ 966, stk. 1, 1ste punktum, affattes således:

„Bortset fra sager om opløsning af politiske foreninger, hvilke sager uden særlig tilladelse kan indbringes for Højesteret, kan landsrettens dom i en fra underret indanket sag i regelen ikke yderligere påankes.“

§ 2.

§ 55 i lov nr. 155 af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v. ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget indeholder de ændringer af retsplejeloven, som nødvendiggøres af nye bestemmelser i grundloven af 5. juni 1953.

Om de enkelte bestemmelser i forslagets § 1 bemærkes følgende:

Til §§ 21, 43 og 667.

Ændringerne er en følge af bestemmelsen i grundlovens § 61, sidste punktum, hvorefter særdomstole med dømmende myndighed ikke kan nedsættes.

Med hensyn til bestemmelsen i § 43, sidste stykke, om ekstraordinære retter i landvæsenskommisssionssager bemærkes, at der nu i lov nr. 213 af 31. marts 1949 er givet regler om landvæsensretter, og at landbrugsministeriet har tiltrådt, at den nævnte bestemmelse i retsplejeloven ophæves.

Til §§ 71, 74, 169, 701 og 800.

Redaktionelle ændringer.

Til kapitel 43 a.

Grundloven bestemmer i § 71, stk. 6:

„Uden for strafferetsplejen skal lovligheden af

en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.“

Lovforslaget tilsigter at give regler om indbringelse for de almindelige domstole af sådan frihedsberøvelse, hvis lovlighed efter grundlovsbestemmelsen skal kunne kræves forelagt en dømmende myndighed.

Grundlovsbestemmelsen omfatter følgende former for administrativt bestemt frihedsberøvelse:

Fjernelse af børn fra hjemmet efter reglerne om børneforsorg i lov om offentlig forsorg, jfr. bkg. nr. 475 af 31. august 1946.

Tvangsisolering af smitsomt syge i henhold til lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse, lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkuløsens bekæmpelse og lov nr. 67 af 31. marts 1953 om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme.